

i uvijek isto, dok je *ljudsko dobro*, sreća koja se postiže vrlinom nešto nestalno i promjenljivo i nešto na što se može utjecati. Tom Aristotelovu prigovoru (koji je zapravo prigovor idejama) Petrić se suprotstavlja dosta nespretno tvrdeći da Platon nikada nije povezivao Dobro, ideju dobra i vrlinu.

Posljednji Aristotelov prigovor s kojim se Petrić suočava zapravo je Aristotelov prigovor Sokratu, odn. kritika Sokratove teze da je vrlina znanje. Petrić se protivi pojedinim Aristotelovim formulacijama: Sokrat nije rekao da je vrlina razlog, niti je rekao da je vrlina razboritost. Aristotel brka u argumentaciji dijanoju, mnijenje i znanost. Petrić odgovara samo na prigovor da je po Sokratu vrlina znanost. Vrlina po Sokratu nije znanost, kaže Petrić, jer je on tvrdio da se vrlina ne može naučiti (u *Protagori*), no točno je da po Sokratu vrlina nije bez razboritosti (u *Menonu*). Petrić se na koncu slaže da je Sokrat tvrdio da nitko znajući ne radi mimo najboljeg te kaže da mu je prihvatljiva Sokratova argumentacija u *Protagori* (vrlina je mjerenje) i da je i sam prihvaća.

Sedma je knjiga, kako se vidi iz pregleda sadržaja, posvećena pitanjima praktičke filozofije, ali mjestimično zadire u teme koje su u odnosu na praktičku filozofiju utemeljujuće. Ta je knjiga zanimljiva također jer svjedoči o promjeni Petrićeva stava. U odnosu na Petrićev *Sretan grad* u kojem je, usprkos utjecaju novoplatonizma, prilično jasan Aristotelov utjecaj, u ovoj sedmoj knjizi trećeg sveska *Peripatetičkih rasprava* priklanja se Petrić Platonovoj »utopističkoj« misli. Petrićevo suočavanje s problemom ideje dobra i vrline ne čini se, doduše, posebno uspješnim, ali prihvaćanje teze da nitko ne čini loše (zlo) znajući da čini loše (zlo), svjedoči o Petrićevoj spremnosti da se za ono što drži filozofskom istinom odvaži stupiti u konflikt s kršćanskom idejom slobode volje.

Recepcija *Peripatetičkih rasprava*

Kada je riječ o recepciji nekog filozofa ili filozofskog učenja pojam recepcije može biti shvaćen u dva smisla. Recepcija može značiti neposrednu recepciju ili utjecaj, ili naknadnu recepciju, odnosno povijesnofilozofijsko istraživanje.